

הפור השביעי

1500

בחדרי חדרים — על קפה גם על תה —
האימפריה דברה
על לב הבני.

פה טרקה והשביעה אותו בכל קדש,
להרשות אנינת אחת בחדש.

לא עיפה מבקש בצורה מנמסת
להרשות לה לתת לנו קוטה של חסד.

„סוף של אדף חמש מאות, מהו בעצבון
קום וזרק להם זאת, פבוד הבני,
כמו עצים“.

רק לרבע שנה... האמנם זה הרבה
קום וזרק להם זאת פנדובה, פבוד הבני.

פך מריטניה בקשה, חננה והוכיחה,
אף את דעת הבני, פנראה, לא הניחה.

לא קבלה מידו, שברון לבבה,
לא תרומה, לא סיוע, ולא נדבה.

אל נרצו אם בנה סדיון הנכבד,
היא אותנו הציגה בדמות פושטי יד.

אי נרצו נא, בנה הדיון, פצל דגל,
היא עצמה

התיצגה קצת בדמות פושט-רגל.